

Universitätsbibliothek Paderborn

**Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De
Imitatione Christi Libri Qvatvor**

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XXVII. Quòd priuatus amor, à summo bono maximè retardat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](#)

C A P. XXVII.

Quòd priuatus amor, à summo bono,
maximè retardat.

FILI, oportet te dare totum pro
 toto, & nihil tui ipsius esse. Scito,
 quòd amor tui ipsius, magis nocet ti-
 bi, quam aliqua res mundi. Secun-
 dum amorem & affectum, quem ge-
 ris, quælibet res plus vel minus ad-
 Mat. 6. hæret. Si fuerit amor tuus purus,
 simplex, & benè ordinatus, eris sine
 captiuitate rerum. Noli concupisce-
 re, quod non licet habere. Noli ha-
 bere, quod te potest impedire, & li-
 bertate interiori priuare. Mirum,
 quòd non ex toto fundo cordis, teip-
 sum mihi committis, cum omnibus
 quæ desiderare potes vel habere.

Exodi 8. & **M**ich. 4 Quare vano mœrore consume-
 ris? Cur superfluis curis fatigaris?
 Sta ad beneplacitum meum, & nul-
 lum patieris detrimentum. Si quæris
 hoc vel illud, & volueris esse ibi vel
 ibi, propter tuum commodum, &
 proprium beneplacitum magis ha-
 bendum: numquam eris in quietu-
 dine,

dine, nec liber à sollicitudine, quia in omni re reperietur aliquis defectus, & in omni loco erit qui aduersetur.

3 Iuuat igitur, non quælibet res adepta, vel multiplicata exteriùs: sed potiùs contempta, & decisa ex corde radicitus. Quòd non tantùm de censu æris & diuitiarum intelligas, sed de honoris etiam ambitu, ac vanæ laudationis desiderio, quæ omnia transeunt cum mundo. Munit parum locus, si deest spiritus ferooris: nec diu stabit *Isa. 41.*
pax illa quæsita forinsecus, si vacat à vero fundamento status cordis, hoc est, nisi steteris in me; permutare te potes, sed non meliorare. Nam occasione orta & accepta, inuenies quod fugisti, & amplius.

*Oratio pro purgatione cordis, &
caelesti sapientia.*

4 CONFIRMA me Deus, per gra-
tiam sancti Spiritus. Da vir-
tutem corroborari in interiori ho-
mine, & cor meum ab omni inutili
sollicitudine & angore euacuare, nec
variis desideriis trahi cuiuscumque
Psal. 50.
Eph. 3.
Matt. 6
rei

Eccle. 1. rei viliſ aut pretiosæ : ſed omnia inſpi-
G 2. cere ſicut tranſeuntia , & me pariter
 cum illis transiſtum: quia 'nihil per-
 manens ſub ſole, ybi omnia vanitas, &
 afflictio ſpiritus. O quam ſapiens ,
 qui ita conſiderat !

Sap. 9. 5 Da mihi Domine cæleſtem fa-
 pientiam , vt diſcam te ſuper omnia
 quærere & inuenire, ſuper omnia fa-
 pere & diligere : & cetera, ſecundūm
 ordinem ſapientiæ tuæ, prout ſunt, in-

Eph. 4. telligere. Da prudēter declinare bla-
 dientem, & patienter ferre aduersan-
 tem : quia hæc magna ſapiēntia , non
 moueri omni vento verborum , nec
 aurem male blandienti præbere Sire-
 næ : ſic enim incepta pergitur via ſe-
 curè.

C A P. XXVIII.

Contra linguas obtręctatorum.

E 8
V 2
I Cor. 4. **F**ILI , non ægrè feras , ſi quidam
 de te male ſenferint : & dixerint,
 quod non libenter audias. Tu deterio-
 ra de teipſo ſentire debes, & neminem
 infirmiorem te credere. Si ambulas ab
 intra , non multūm ponderabis vo-
 lantia